

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 80 0 Rs 073613 17 Rev
Banjaluka: 11.5.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Darka Osmića, kao predsjednika vijeća, Senada Tice i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca V.A. iz B., Ulica ..., zastupanog po punomoćniku M.S., advokatu iz B., Ulica ..., protiv tužene RS-MUP, zastupane po Pravobranilaštvu Republike Srpske, sjedište zamjenika u Bijeljini, radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Bijeljini broj: 80 0 Rs 073613 16 Rsž od 23.3.2017. godine, na sjednici održanoj 11.5.2018. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Bijeljini broj: 80 0 Rs 073613 16 Rs od 7.11.2016. godine, odbijen je tužbeni zahtjev tužioca kojim traži da se ponište rješenja tužene broj: 06/2-126-84/15 od 4.9.2015. godine i broj: P/O-127-752/15 od 27.11.2015. godine i naloži tuženoj da ga vrati na njegovo radno mjesto ili mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi i radnim sposobnostima, da mu isplati naknadu za izgublenu zaradu od dana raskida radnog odnosa do vještačenja 31.8.2016. godine, u iznosu od 19.617,40 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 15.9.2016. godine do isplate, i od 31.8.2016. godine do povratka na posao, sa zakonskom zateznom kamatom koja će se računati počev od 10-og u mjesecu za platu iz prethodnog mjeseca do konačne isplate, te uplati doprinose penzijskog i invalidskog osiguranja za neisplaćene plate za period od raskida radnog odnosa do 31.8.2016. godine na iznos od 19.617,40 KM, kao i za period od 31.8.2016. godine do povratka na posao.

Obavezan je tužilac da tuženoj naknadi troškove postupka u iznosu od 600,00 KM, u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Bijeljini broj: 80 0 Rs 073613 16 Rsž od 23.3.2017. godine, odbijena je žalba tužioca i potvrđena prvostepena presuda.

Odbijen je zahtjev tužioca za naknadu troškova žalbenog postupka.

Tužilac revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana odluka preinači i tužbeni zahtjev usvoji ili da se ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužioca kako je naveden u izreci prvostepene presude.

Nesporna je činjenica da je MUP RS donijelo 4.9.2015. godine rješenje broj: 06/2-126-84/15, kojim je tužiocu pretao radni odnos zbog navršenih 60 godina života i 40 godina penzijskog staža, odnosno zbog ispunjavanja uslova za ostvarivanje starosne penzije.

Navedeno rješenje je doneseno pozivom na odredbu člana 113. stav 1. tačka g) Zakona o policijskim službenicima („Službeni glasnik RS“, broj: 20/14 –u daljem tekstu: ZPS) i na odredbu člana 42. stav 1. Zakona o penzijsko invalidskom osiguranju („Službeni glasnik RS“, broj: 134/11 i 82/13 –u daljem tekstu: ZPIO).

Član 113. stav 1. tačka g) ZPS propisuje: „Radni odnos policijskog službenika prestaje u sljedećim slučajevima... kada policijski službenik navrší godine života i penzijskog staža za ostvarivanje prava na starosnu penziju, prema propisima koji uređuju oblast penzijskog i invalidskog osiguranja“.

Član 42. stav 1. ZPIO propisuje: „Osiguranik koji nema navršenih 65 godina života, ima pravo na starosnu penziju kada navrší 60 godina života i 40 godina penzijskog staža“.

ZPS ni u jednoj odredbi ne propisuje da radniku prestaje radni odnos kada navrší određene godine života, određeni penzijski staž ili staž osiguranja, kao što to čini Zakon o radu („Službeni glasnik RS“, broj: 1/2016) odredbom člana 175. tačka 2. (kada navrší 65 godina života i najmanje 15 godina staža osiguranja).

Član 113. stav 1. tačka g) ZPS ne propisuje uslove za ostvarenje prava na starosnu penziju, već imperativno propisuje da policijskom službeniku prestaje, po sili zakona, radni odnos kada ostvari uslove za starosnu penziju u skladu sa odredbama ZPIO, koji je u tom dijelu „lex specialis“.

Tužena je dokazala na osnovu službene evidencije Fonda PIO RS (uvjerenje broj: 000284/2014 od 6.5.2014. godine) da je tužilac na dan donošenja rješenja o prestanku radnog odnosa imao navršenih 60 godina života i 40 godina penzijskog staža, kojim momentom je, u skladu sa članom 42. stav 1. ZPIO, ostvario pravo na starosnu penziju, a što je zakonski osnov za prestanak radnog odnosa tužioca kod tužene. Da li su od strane poslodavca uplaćeni zakonski doprinosi ne može se rješavati u ovom postupku, već je to stvar upravnog postupka ukoliko tužilac smatra da mu je obračunata penzija umanjena zbog eventualno neuplaćenih doprinosa.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, niti ima nedostataka u donošenju pobijane odluke na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Zato je reviziju tužioca valjalo odbiti temeljem člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća:
Darko Osmić

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić